سُوْرَةُ

یٰسٓ

پښتو منظومه ترجمه

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعه بنوری ټاؤن کراچی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِسْمِ اللّٰهِ	لـه نـامـې شـورو کـوُمـه دالـلّٰـه نـه
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	رحـم کـوُلـو والا ، زيـات دے مهـربـانـه
يٰسٓ ● وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ●	اے یٰسینـه ! پـه قـراٰن (زمـا) قسـم دے
اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ●	رسـولانـو کښـې ستـا ذات (ددې عـالَـم) دے
عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ●	داسـې لار بـانـدې ئـې ده ښـۀ بـرابـره
تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ●	نـازل کـړې ده عـزيـز رحيـم (بهتـره)
لِتُنْذِرَ قَوْمًا	دې دَپـاره هـغـه قـوم کـړې خبـردار
مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ	چـې ئـې نـه دي يـريـدلـې ،نيکـۀ پـلار
فَهُمْ	هـغـه تـول پـه جـمع (دلتـه پـه هـر در)
غٰفِلُوْنَ ●	غـافـلان دی (تـول اُودۀ لـه ربّ اکبـر)
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ	پـوره شـوې حـکـم اَمـر (دَ مـولا) دے
عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ	پـه اکثـرو زيـاتـو خـلـقـو (داسـې دا دے)
فَهُمْ	نـو دوی څـومـره چـې دی (دلتـه پـه جهـان)
لَا يُؤْمِنُوْنَ ●	قبـلـؤنکـی نـه دی يـو هـم دَايـمـان
اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا	پـه څټـونـو کښـې مـونـږ طوق دوی لـه اچولے
فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ●	دا تـر ځنـو ، نـوسـرنـۀ شـی خکتـه کـولے
وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا	اوديـوال کـړۀ ، مـونـږ ئـې مخـې تـه تيار
وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا	اوشتـه روستـو(بـل)ديـوال ئـې دَحـصـار
فَاَغْشَيْنٰهُمْ	مـونـږه دوی کـړل ، پـه پـرده کښـې سراسـر
فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ●	نـو دوی نـۀ دی څـۀ ليـدونکـی پـه نظـر
وَسَوَآءٌ	(اے رسـولـه ! ﷺ ستـا دَ پـاره) بـرابـر دی
عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ	يـروُل دا (کـفـاران چـې ستـا پـه در دی)
اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ	نـۀ يـروُل (چـې لـه ازلـه دی مـنکـره)
لَا يُؤْمِنُوْنَ ●	نـه راوړونـکـی دَ ايمـان دی (پيغمبـره ﷺ !)
اِنَّمَا تُنْذِرُ	بيشـک تـه شـے يـرولـې (پـه جهـان)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ — پیروی چې کړي دَ ذکر کوم انسان
وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ — او رحمٰن نه پټ په پټه ښهٔ یریږی
فَبَشِّرْهُ — زیرې ورکړهٔ ورته (داسې چې جوړیږی)
بِمَغْفِرَةٍ — دَ بخشش (په هر مقام) دَ مغفرت
وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ — او ثواب (ورله هم شته ډیر) دَعزت
اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى — بس یُو مونږ ژوندې کوُنکې هریو مړے
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا — اولیکوُنکې یوُ، چې دُوی دی مخکښې کړے
وَاٰثَارَهُمْ — او ټول وروستو، دَدُوی پاتې هر اثر
وَكُلَّ شَيْءٍ — او (هم دغه رنګې) هر څیز برابر
اَحْصَيْنٰهُ — مونږ هغه هرڅهٔ شمیرلی (په حساب کښې)
فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ — (محفوظ هغه ټول دی) ښه ښکاره کتاب کښې
وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ — مثال ورکړه دَهغوی چې وو دکلی
اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ — چې هغوی ته کله راغلل ورلیږلی
اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ — دُوی ته مونږ، چې اُولیږل، هغه ساعت
اثْنَيْنِ — دوه کسان (پیغمبران دَهدایت)
فَكَذَّبُوْهُمَا — نودُوی اُکنهل، بیا دواړه دروغژن
فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ — مونږ طاقت ورله بیا، ورکړهٔ پهٔ دریم تن
فَقَالُوْٓا — ټول په جمع شول ګویا (په دې بیان)
اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ — تاسو ته یُو، رالیږلی رسولان
قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا — شول ګویا چې تاسو ئې زمونږ په شان
- - - - - - - - - - — لکه څنګه چې مونږ یُو ټول انسانان
وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ — او څهٔ نهٔ دی نازل کړی ذات رحمن
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ — تاسو ټول ئې دروغژن په (خپل) بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قَالُوْا رَبُّنَا — شول ګویا، چې زمونږ رب پروردیګار

يَعْلَمُ — (دَ هر څه نه)، هغه ښه ډې، خبردار

اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ● — دا چې مونږ یو تاسو ته پیغمبران

وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ● — اوپه مونږ دی رَسوُول رښا بیان

قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ — هغوی اُووې چې ئې تاسو، مونږ له بد

لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا — اوکڼۀ منې چرته نشوې(دَخپل حد)

لَنَرْجُمَنَّكُمْ — مونږ به تاسو کړو په کانړو، تهول ختم

وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ● — اوعذاب کښې به راګیر شې دَاَلَمُ

قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ — هغوی اُووې، چې په خپله، تهول ئې بد

اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ — وُلے شوې نصیحت (ددې حسد)؟

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ● — بلکه تاسو خلق اُووتی ئې دَحد نه

وَجَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ — اویو کس راغے د ښار طَرف سرحد نه

يَّسْعٰى قَالَ — ښه په منډه منډه، (دا ئې) کړۀ بیان

يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ● — اُومنے، قوم ما زما! پیغمبران

اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا — اُومنے، ستاسو نه غواړی نه قیمت

وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ● — او دُوی دی، په نیغه لار، دَهدایت

وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ — اوزۀ وُلے به ئې نۀ کړم عبادت

الَّذِيْ فَطَرَنِيْ — پیدا کړې ئې زما وجود صورت

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ● — او آخر واپس کیدل دی ورته بیا

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً — پس له دې نه بل څنګ اُنیوم الٰله

اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ — که رحمٰن راکوی ماته څۀ نقصان

لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا — نه راکوی فائده ماله ئې بیان

وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ● — اونه ما شی خلاصولے (په قیامت کښې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنِّيٓ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ●	نو زه شم به ښه ښکاره په ضلالت کښې
إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمۡ	ما اورې دے، په ربّ ستاسو ایمان
فَٱسۡمَعُونِ ●	نو زما خبره واورئ (په ښهٔ شان)
قِيلَ ٱدۡخُلِ ٱلۡجَنَّةَ	حُکم اُشو لو داخل شه په جنت کښې
قَالَ يَٰلَيۡتَ	په افسوس سره گویا شو (دې راحت کښې)
قَوۡمِي يَعۡلَمُونَ ●	زما قوم ته (چې) معلوم شی دا خبر
بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي	په څه وجه خپل ربّ معاف کړم سراسر
وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ●	او په ښو دلښو کس ے، شمار کړم، دَعزت
وَمَآ أَنزَلۡنَا	او نښن مونږښن دے لیږلے، (حښن طاقت)
عَلَىٰ قَوۡمِهِۦ مِنۢ بَعۡدِهِۦ مِن جُندٖ	هغے قوم تښن پس، ددغے نښن لسکر
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ	دَاسمانښن (رالیږلے برابر)
وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ●	او نه مونږ یُو رالیږونکی (دغه شان)
إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ خَٰمِدُونَ ●	په یَو چغه، باندې مړه شول (ټول کسان)
يَٰحَسۡرَةً عَلَى ٱلۡعِبَادِ	ډیر افسوس دے (ډیر افسوس) په بندیگانو
مَا يَأۡتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا	ورته راغے چې رسول (له رسولانو)
كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ●	ټوقې دُوی به ورپورې کوله خندا
أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا	دُوی نه گوری، چې مونږ، څومره کړل تباه
قَبۡلَهُم مِّنَ ٱلۡقُرُونِ	مخکښې دُوی نه، خلق ډیر (په دې دُنیا)
أَنَّهُمۡ إِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ●	هیڅ کله ورته راتلے نشی دُوی بیا
وَإِن كُلّٞ لَّمَّا	او هر څه چې (دلته) ټول دی سراسر
جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ ●	جمع کیږی به دُوی ټول زمونږ په در
وَءَايَةٞ لَّهُمُ ٱلۡأَرۡضُ	او یو نخه دُوی له زمکه (دَا دنیا)
ٱلۡمَيۡتَةُ أَحۡيَيۡنَٰهَا	ژمدې کړې هغې مړې له ده مونږ بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا	او راوِیستي مونږ لـه هغې نـه،داني دی
فَمِنْهُ يَأْكُلُوْنَ ●	بیا لـه هغې نـه خوراك کوی(غلې دی)
وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنّٰتٍ	اومونږ پـه کښې جوړ کړی دی باغونـه
مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ	دکهجورو او،انګورودی (فصلونـه)
وَّفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ●	اوپـه کښې روانې کړې مونږ چینې دی
لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ	دَخوراك دَپاره دُوی لـه ئې میوې دی
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ	او نـهٔ دُوی پـه خپلـه کړې پـه کښې کار
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ●	وُلـے نـهٔ جوړیږی دُوی شکرګزار
سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا	پـاك دے ذات ،چې ئې کړل ټول جوړه پیدا
مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ	هغـه هرڅـه چې راخیژی ،پـه دُنیا
وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ	اوهم دُوی نـه پیداشوې برابر
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ●	هم هغـه هر څـه چې دُوی نـهٔ دی خبر
وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ	اویونخـه دُوی لـه شپـه ده (دَجهان)
نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ	مونږ راخکو هغې نـه ورځ پـه داسې شان
فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ●	پس تیاره شی ټولـه ،دُوی تـه پـه نظر
وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا	اوپـه خپل لارې روان داسې دې نمر
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ●	دعزیز علیم نـه ،دادے مقرر
وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ	اوسپوږمۍ لـه مونږ جوړکړې بیل بیل در
حَتّٰى عَادَ ●	شـی واپس (هغـه نـه جوړه شـی وړه)
كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ	دکهجورې ځنګ چې څانګـه وی زړه
لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ	نـه کیدې شی ،چې کړی نمر، سپورمۍ رالاندے
وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ	اونـه شپـه بـه شی دَورځ نـه کلـه باندے
وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ	اوهـر یـو دے دائـره کښې دا سمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَسْبَحُوْنَ	بنهٔ لانبو وهونکی دی(په ښکلی شان)
وَاٰيَةٌ لَّهُمْ	او شته دُوی تهولو له نخه یو نشان
اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ	مونږ سواره کړل ددُوی تهولو ماشومان
فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ	په کشتۍ کښې چې وه ډکه (په ښهٔ شان)
وَخَلَقْنَا لَهُمْ	او پیدا کړل مونږه دوی له (په جهان)
مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ	داسې ، دوی کوی تهول هغې کښې سفر
وَاِنْ نَّشَاْ	او که اُغښتهٔ حُکم مونږ (دا اَمر)
نُغْرِقْهُمْ	دُوی به مونږ کړو (دغه رنګ) تباه برباد
فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ	او ریدُونکې به ئې نه وی دَفریاد
وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ	او نه څوك به دَخلاصی لری قدرت
اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا	بس (بچ کیږی به) زمونږه په رحمت
وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ	او فائده څه قدرې ده د لږ ساعت
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	او چې دُوی ته شی وینا (دَنصیحت)
اتَّقُوْا	جوړ شے (تهول ښه متقیان) ښه پرهیزګار
مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ	دَخپل مخکښې نه او وروستو (دَهرکار)
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ	چې په تاسو رحم اُوشی (له رحمان)
وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ	او نه دوی ته دې راغلې څهٔ نشان
مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ	نشانونو کښې څهٔ دُوی ته دَخپل رب
اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ	مخ به دوی ترې اَړولو (بې سبب)
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ	او چې کله ورته اُوشی څهٔ وینا
اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ	خرچ له هغې کړئ درکړې چې اللّٰه
قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا	کافران خلق کوی داسې بیان
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا	هغې خلقو ته چې څوك لری ایمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږه ورکړو هغې چاته څه خوراك	اَنُطْعِمُ مَنْ
خوراك ورکړی ،کهٔ اُوغواړی اللّٰـه پاك	لَوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗ
سبن سکارښ ے کمراهے کس، تول کسان	اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ●
اوهغوی(په جمع)تهول کوی بیان	وَيَقُوْلُوْنَ
دا وعده کله ده ،ئې کهٔ صادقان	مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ●
انتظار کوی بس دُوی دَتریخ بیان	مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً
دُوی نیوی به (هغې وخت کښې) هغه حال	تَاْخُذُهُمْ
په جګړه چې کوی خپلو کښې(وال)	وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ●
نو طاقت به په کښې نه دَوصیت وی	فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً
او نهٔ کورته ئې دَتلوبه څه طاقت وی	وَّلَاۤ اِلٰۤى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ●
او شپیلۍ کښې چې پُوکې شی(په اَمر)	وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ
نو تهول دوی به له قبرونوشی (بهر)	فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ
تهول په جمع به خپل رب ته شی روان	اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ●
وائی دُوی به هائې افسوس !زمونږ نقصان	قَالُوْا يٰوَيْلَنَا
اُوچت کړی پاسولی یُو مونږ چا	مَنْۢ بَعَثَنَا
دَ قبرونو نه ئې مونږ کړو را جُدا	مِنْ مَّرْقَدِنَا ۜ
داوعده ، هغې چې کړې وه رحمٰن	هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
او ربښتیا دَمُرسلانو وو بیان	وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ●
یو زُور داره چغه وی به داسې بس	اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً
بیا زمونږ سره به جمع شی هرکس	فَاِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ●
پس نن ورځ به په یوکس نهٔ ظلم کیږی	فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ
یوذرّه خسوسکې(نه به پاتے کیږی)	شَيْـًٔا
او بدله به وی بس ستاسو دَاعمال	وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ●

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ	خاوندان به دَ جنت لري نن حال
فِيْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ●	ښه خوشحاله به خبرې كوي (نورې)
هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ	دُوی اوښځو ته ددُوی به وي ښه سیورې
عَلَى الْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ●	په تختونو به ئې دَ ډې وي وهلے
لَهُمْ فِيْهَا فٰكِهَةٌ	دُوی دَپاره په كښې شته میوې(نیولے
وَّلَهُمْ مَّا يَدَّعُوْنَ ●	اوددُوی دَپاره شته ددُوی طلب
سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ●	سلام وائي مهربان پالونكې (ربّ)
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ●	(تهول) جُداشے چې ئې څومره مجرمان
أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ	وُلے نۀ وه عهد درسره (دا شان
يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ أَنْ لَّا تَعْبُدُوا	دَآدم اولاده ! مۀ كړئ عبادت
الشَّيْطٰنَ إِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ	دَشیطان دښمن دے ستاسو (هرساعت)
مُّبِيْنٌ ● وَّأَنِ اعْبُدُوْنِيْ	ښۀ ښكاره ★اوزما اُوكړئ عبادت
هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ●	نيعه لار ده برابر دا (هرساعت)
وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا	اوډير خلق ئې كړل تاسو كښې ګُمراه
أَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ●	وُلے تاسو كښې څه عقل نه وو بیا؟
هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ	دادوزخ دے(جهنم)داسې مقام
كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ●	وعده شوې درسره پوره تمام
اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ●	وَرداخل شئ نن ، چې كُولومُو انكار
اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰىٓ أَفْوَاهِهِمْ	نن به بندې كړو دَ دوی خُلې دګفتار
وَتُكَلِّمُنَآ	او كوی به مونږ سره كلام بیان
أَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ	خپې او لاس به وي په دوی (تهول) ګواهان
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ●	هغه كړي چې ئې هرڅنګه ووكار
وَلَوْ نَشَآءُ	اوكۀ مونږه چرې جوړ شُو ،طلبګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ — مونږ به ختمې ئې کړو سترګې دَنظر

فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ — بیادې لارپسې دُوی ګرځي برابر

فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ● — نو دُوی څرته کښې شي (داساعت) لیدلے

وَلَوْ نَشَاۤءُ — او که څرته طلبګار وے مونږ غوستلے

لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ — په خپل ځائې به ئې شکلونه کړو بدل

فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا — نو طاقت به ئې شي ختم د مزل

وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ● — او نهٔ وروستو واپس تلې شی (له خپل در)

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ — اودَچا چې غواړو مونږه ډیر عمر

نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ — پیدائش ته ئې واپس کړو برابر

اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ● — وُلے نهٔ لري دُوی پوهه څه (نظر)

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ — او مونږ شعر ورته نهٔ دے څه ښودلې

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهٗ — اونه دُوی سره هغه ښکاری څه ښکلې

اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ● — صرف صرف نصیحت ښکاره قرآن دے

لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا — چې اګاه کړی هر ژوندی له (دا ئې شان دے)

وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ● — اوچې حق له کړی ثابت په منکرانو

اَوَلَمْ يَرَوْا — وُلے نه وُوینی (تهوله دَانسانانو)

اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ — په خپل لاسو مونږه دُوی له کړل پیدا

اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ● — ډیر څاروی چې مالکان دی ددې بیا

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ — او ددې نه مونږ کړل دُوی له تابعدار

فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ● — څه سورلې دی، دخوراك څنې پکار

وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ — او شته دُوی له په کښې ښې فائدې اوڅکل

اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ● — وُلے نهٔ اُوباسی شکر (دَربّ خپل)

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً — او نیولې دُوی اللّٰه نه اِله بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ●	شاید دوی له مددګار به شي (یو ځل
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ	دوی خو نه لري طاقت ئې دَ نصرت
وَهُمْ لَهُمْ	او هغوی دي تهول هغه له (هر ساعت)
جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ●	لښکر دارنګې ورتلونکې (چې هر دم
لَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ وقف لازم	د هغوی خبره تا نهٔ کړي په غم
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ	هغوی څهٔ چې پټوي یُو خبردار
وَمَا يُعْلِنُوْنَ ●	او هغه هر څه ښکاره چې وي په جار
اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ	وُلے نه ساتي نظر ورته انسان
اَنَّا خَلَقْنٰهُ	مونږ هغه دې پیدا کړې (په ښه شان
مِنْ نُّطْفَةٍ	دَ نُطفې (یوې قطرې) نه (برابر
فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ●	بیا ښکاره کوي جګړه سراسر
وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا	او هغه بیانوي مونږ له مثال
وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ	پیدائش خپل ترینه هیر دے (دغه حال
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ	څوك هډوکی به ژوندي کړي ،کړي وینا
وَهِيَ رَمِيْمٌ ●	ښې وړې وړې ذرې وي هغه بیا
قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ	هم هغه به ژوندي کړي ،کره بیان
اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ	چې اول ئې پیدا کړې وو ،(داشان)
وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ ●	او هغه دَ هر جوړولو ښهٔ خبر
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ	هغه جوړ کړو تاسو له (ښه برابر
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا	د شنې وُنې نه (پیدا ئې کړلو) اُور
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ●	بلوې تهول له هغې نه تاسو (نُور
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ	وُلے نه دې (دغه رنګې) هغه ذات
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ	پیدا کړې ئې ده زمکه سمٰوٰت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ	ښه قادر دے چې پيدا کړی دغه شان
بَلٰى	بلکه ذات ئې دے قادر (په هر بيان)
وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ●	او هغه دې لوئې خالق ښه خبردار
اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا	بيشك اُغواړی چې کله څه يَو کار
اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ	ورته اُوکړی چې دَ اُوشه بس وينا
فَيَكُوْنُ ●	نو هغه شی راموجود (په دې دُنيا)
فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ	نو پاکی، دهغې ذات شوه (هرساعت)
بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ	چې ئې لاس کښې (بادشاهت) دے حکومت
كُلِّ شَيْءٍ	په هر څيز باندې (هغه لری قدرت)
وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ●	ورته تلل دی (له دُنيا نه يوساعت)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library